

P. H. SATTNER:

Moderna glasba.

Dolgo časa že pričakujem, da bi se kdo oglasil in besedo spregovoril o hipermoderni glasbi, v katero jadramo od gotovih strani s polno paro. Splošno vlada nezadovoljnost z novejšim tokom, nihče pa noče povedati, zakaj mu ta tok ni všeč. Tega čuta nezadovoljnosti pa nimamo le pri nas, ampak tudi tam, odkoder se je k nam zanesel glasbeni modernizem.

Odkod prihaja beseda modernizem? Latinec pravi: »Modo est,« t. j. sedaj je to običajno, sedaj velja, dolgo pa ne bo. Je tedaj kakor z modo v obleki; danes je v veljavi, jutri se zavrže. Toda bodi môda taka

Starosta slovenskih
skladateljev

Anton Foerster

obhaja v decembru
85 letnico (rojen
20. dec. 1837).

*

Njegovo opero „Go-
rje njskega slavčka“
bo za nje petdesetlet-
nico (prvič so jo peli 27.
aprila 1872) v decembru
proizvajala naša opera.

ali drugačna, suknja mora imeti dva rokava, ker imamo dvoje rok. Isto-
tako bivajo večni zakoni tudi za glasbo, katerim se nikdar in nikoli ne
smemo izneveriti. In ti zakoni zadevajo tonaliteto, lepoglasje, melodiko,
ritmiko itd. — Res je, da se je v prošlem stoletju, kakor v drugih
panogah umetnosti, tako tudi v glasbi ustalila nekaka konvencionalnost,
katero je bilo treba na vsak način zapustiti, ako smo hoteli, da ne za-

ostanemo. In to se je zgodilo; glasba je v zadnjih petdesetih letih silno napredovala. Današnje skladbe, ali pa one iz polpreteklega časa se mi zde kakor slika in bakrorez. Tudi bakrorez je kazal oblike, konture, lepe linije; toda slika v pestrih barvah je vse kaj drugega. Moderna harmonija je našla nova sredstva, nove, doslej nepoznane kombinacije glasov in akordov; našla je bôje, izumila alteracije, ki oživljajo harmonično sliko in naravnost delujejo na človekovo živčevje. Studij kontrapunkta je naredil konec spevom, ki so sestajali iz samih harmoničnih postopov, in odkazal poedinim glasovom popolnoma samostojne postope. Moderna glasba je kolikortoliko zapustila melodiko in skuša vsaki besedi, vsaki ideji podeliti adekvaten pomen. Do tukaj je moralo priti, ker razvoj umetnosti se pri kulturnih narodih ne dá ustaviti. Pri tem stremljenju je pa kaj lahko mogoče, da se gre preko meje estetičnih načel in da nastane zabloda. Kakor smo videli slike, ki niso drugega kot zavezan žakelj s spako na vrhu, istotako smo doživeli tudi glasbo, ki ne pozna nobene tonalitete; glasbo, ki razkrajja vsako pozitivnost; pravo razdejanje oblikoslovnih, elementarnih, glasbenih sil. Vsa tradicija in stoletja stari umetniški zakoni se vržejo med staro šaro; skladbe ne prihajajo več iz duševnega čuvstvovanja, marveč so edinole produkt umstvene razboritosti, nekako matematično delo. Na mesto inspiracije je nastopila mnogo cenejša artistika; pestro domišljijo pravega umetnika je izpodrinila halucinacija na živčevju obolelega človeka.

Za to glasbo je moderni svet skoval tudi novih izrazov. Ako govori o romantiki, klasicizmu, novoromantiki, misticizmu in naturalizmu, so ti izrazi še kolikor toliko prikladni in umljivi. Popolnoma nas pa zapusti orientacija, ko čujemo o impresionizmu, ekspresionizmu, futurizmu, kaj šele pri imenih »luminizem«, poantilizem, simbolizem, primitivizem itd.

Glavni namen glasbene umetnosti je postavljen na glavo. Namen glasbe je namreč ustvariti lepe skladbe, ki vzbujajo blaga čustva in plemenito delujejo na človeško dušo. Nekateri moderni, zlasti pa hipermoderni, prinašajo zablode, kakofonije, in ta glasba se nikakor ne more več imenovati hčerka božja, marveč izrodek gnilega in perverznega pojmovanja modernega človeka. Živimo v dobi, v kateri se tudi v glasbi pojavlja revolucija, prevrat glasbenih zakonov. Nekateri skladatelji bi najraje vse tone diatonične skale prinesli na en mah; poedini akordi so izgubili svoj specifiški značaj in se morali umakniti kakofoničnim spakam. Taka glasba ima pomen za visoko izobraženega glasbenika, ki v partituri zasleduje zanimive kombinacije; nič pa nima od tega poslušavec, ki želi čuti pravo glasbo, ne pa s pomočjo matematike konstruirane pohode; poslušavec, ki si še ni zastrupil svojega živčevja z zapeljivim morfijem, marveč je ohranil zdrav čut za lepo in vzvišeno melodiko.

Čim bolj se skladatelj trudi postati originalen, modern, novodoben, tem večja je nevarnost, da pade iz svoje vloge. To, kar je času primerno, pride samo ob sebi, saj je vsak človek otrok svojega časa in iz te dobe ne more ven. — Težko pa je, in vendar je to glavna stvar, svojemu delu pritisniti pečat trajnosti, večnosti. Čim bolj podredim svojo osebnost stvari, tem več osebnosti bo imelo moje delo. Čim manj se trudim postati originalen, tem izvirnejša bo moja skladba. Tisti pa, ki hočejo namenoma biti moderni, bodo s svojo dobo vred izginili. Ne bodimo tedaj artisti, marveč dajmo skladbam primernegega izraza; kar mislimo, povejmo kar naravnost; napačno pa je, če izraz samo markiramo. Po kakofoniji ne postanemo še ekspresionisti; ravno narobe: ako svoje ekspresionistične zmožnosti prav porabimo, bomo kar samo po sebi pravo zadeli, in to, kar je dobrega in lepega v stvareh, tudi v lepih oblikah povedali. Lepota ni

nič drugega, kakor resničen in nazoren izraz lepega, dobrega, svetega in pravičnega. Grški, gotski ali baročni slog, vse to nima dosti v sebi; biva pravzaprav le ena tradicija lepote in kulture, katere je deležen več ali manj vsak slog, tudi kineška in indijska zverženost. — Naša boleзна doba ljubi zverženost; in bolehavost je dostikrat tudi interesantna. Toda dovolj bi bilo te bolezni, dovolj zablode glasbenega boljševizma, dovolj duševne influence.

Na dunajskem Ringu se nahajajo krasne renesanske hiše in palače. Ali ti ni šel spak podirat eno hišo in postaviti drugo v secesionističnem slogu, sredi krasne renesance? In na ljubljanskem mestnem trgu, ali ni tudi ena taka spaka, v svarilen opomin potomcem? Secesija je bila potrebna, ker je prinesla nove ideje, nove linije. Ali secesionisti so šli predaleč in danes sami niso več zadovoljni. V glasbi je secesija danes v najlepšem, ali če hočete v najgršem cvetu, in v doglednem času nas bo morda sram, da smo se dali tako daleč zapeljati. V merkantilnem pogledu je morda kdo naredil prav dobre špekulacije, kultura pa ni šla naprej. Prevelik skok ljudi nikdar ne potegne s seboj, dviga jih le miren in naraven razvoj. Zategadelj secesijske skladbe ne najdejo odmeva v publiki, kaj rade obleže v predalih trgovin in društev.

Zal, da se ta struja zanaša celo na cerkvena tla, kjer najde pa še manj odmeva, nego v koncertni dvorani. Prava cerkvena glasba je koral, ki se giblje zgolj le v diatoniki, t. j. uporablja samo naravne, škalne tone; le redkokdaj se h spremeni v hes, toda le zato, da se izogne trdobi tritona. Vsledtega je koral za cerkev najprikladnejša, nežna, nekako deviška glasba, brez vse strastvenosti, vendar polna najlepših melodij.

Ko so se ustalili nauki harmonije, je poleg melodije tudi harmonija obhajala svoj vstop v cerkev, in nastala so klasična dela, katerih glavni zastopnik je Palestrina. — Glasba je imela tudi svojo baročno dobo. Ko se je namreč razvijala instrumentalna glasba, je močno vplivala tudi na vokalno glasbo. Instrumentalna godba namreč razvija ves sijaj in vso glasbeno krasoto. Vokalna glasba je bolj naravna, bolj preprosta, in učinkuje po besedi kar naravnost. Vendar nekateri skladatelji mislijo in skladajo instrumentalno, in temu je pripisati, da je tudi cerkvena vokalna glasba sprejela v sé precej glasbenega modernizma. Cerkvni zbori stare skladbe pozabljajo, novim niso kos, in lahko se zgodi, da bomo začeli nazadovati, mesto napredovati. — Ne delajmo torej prevelikih skokov, delajmo korak za korakom, vedno naprej — v naravnem razvoju; tako bomo najlepše služili dobri stvari. Zaostati pa ne smemo; zato je za nas, ki izvajamo cerkveno glasbo, potreba, da marljivo študiramo moderno harmonijo in moderne skladbe, ravnajoč se po nauku sv. Pavla: »Omnia probate, quod bonum est, tenete.« Vse poskusite, kar je dobrega, ohranite.

Nekatere skladbe novejših časov prihajajo iz kalnih virov, in človek se boji, da smo s pravo umetnostjo pri kraju. Ali, hvala Bogu, že se kažejo znaki preroda. Vsepovsodi se opaža nezadovoljnost z zablodami; in želja po pristni, resnični umetnosti, ki je delo ne le uma, ampak tudi srca. To nam potrjuje muzikalčno občinstvo, ki ima še vedno dober okus za lepo glasbo in odklanja hipermoderne zablode; to nam potrjujejo skladatelji sami, ki so bili prej navdušeni pristaši futurističnih tokov, pa so se z leti pomirili, streznili in se povrnili na pametnejše stališče in bogaté našo glasbeno literaturo z velevrednimi skladbami.

* * *

Kaj hočem z današnjim predavanjem? Označiti moje stališče napram hipermoderni struji na glasbenem polju. In to stališče se glasi: Z veseljem

pozdravljam vsak napredek v slovenski glasbi; pozdravljam današnji sestanek¹ pevskih društev kot velik znak napredka. Napredovati hočemo po naravnem razvoju, s študijami, z izvajanjem in poslušanjem dobre glasbe; napredovati na podlagi dosedanjih pridobitev, brez židovske primesi, in ohraniti naš slovenski značaj.

Razpis nagrad za izvirne zborovske skladbe.

»Pevska zveza« razpisuje v dogovoru z art. odsekom nagrade po 2000, 1500 in 1000 kron za najboljše mešane zборе v obsegu 2.—3. »Pevčevih« strani. Skladbe morajo biti take, da jih zmore večina pri P. Z. včlanjenih zborov. Po glasbeni plati morajo biti neoporečne. Vsaka skladba naj bo označena s posebnim geslom, skladatelj pa naj svoje ime priloži v posebnem pisemskem ovoju, ki naj ima za naslov geslo, ki so z njim označene skladbe. O skladbah bo razsojal artistski odsek P. Z. Ovoji se odpro šele, ko bodo nagrade končno veljavno prisojene. Nagrajene skladbe izidejo v »Pevcu«, ki jim poleg nagrad prizna še običajno odškodnino. Skladbe, ki ne prejmejo nagrade, pa jih artistski odsek spozna za dobre, objavi »Pevce« proti običajni odškodnini. — Zadnji rok za določiljanje 20. november. Vse skladbe naj se naslove na »Pevsko zvezo« v Ljudskem domu v Ljubljani.

Dr. Schwabova „Zdrava Marija“.

Skladatelj te priljubljene pesmi, odzivajoč se našemu vabilu, poroča sledeče: »Pesem je nastala l. 1896. Prebirajoč nekoč krasno Meškovo besedilo, sem se po dnevi zaman trudil najti primeren napev; dasi se mi je zdelo tako krasno, da se kar samo poje. Motilo me je največ to, da se nisem mogel odločiti, ali naj duševno razpoloženje izražam cerkveno nabožno ali posvetno narodno. V sanjah pa sem slišal meni neznan pevski zbor peti to pesem tako divno, da sem se ves presenečen vzbudil in kar v postelji takoj zapisal poglobitni napev slišane skladbe. Leto pozneje sem izročil pesem, preprosto sestavljeno (moja glasbena izobraženost je bila takrat še manjša kot sedaj)² organistu g. Filipu Lokanu, katerega cenim visoko kot izvrstnega glasbenika, da jo poje v cerkvi na Vranskem. Solo, dasi zamišljen za tenor, je pela Pukova Micika. V tej preprosti obliki je postala pesmica kmalu znana in gimnazijci v Celju so jo peli mnogokrat v cerkvi pod vodstvom učitelja g. Levstika. Z bolj izpeljanimi glasovi in novim koncem (stari prvotni konec je g. Lajovic obsodil kot »zelo po ceni«) sem objavil skladbo v V. zvezku »Novih Akordov«. Zapisal pa nisem izrecno »tenor solo« in tako se je zgodilo, da se poje navadno s sopranskim solom. Dobro tudi tako! Pa v tem slučaju mora peti solistka konec z zborovim sopranom (tenorist solist pa s tenorjem), sicer nastanejo nevšečne oktave. Vez med prvim in drugim odstavkom sola na zlog »mrak« pa se naj poje *espressivo cresc. in decresc.* izrazito, občuteno kot nekaka kratka duševna razlaga sicer zgolj pripovedujočega neizrazitega sola z noto e v tenorju namesto f. Na koncu s strešicami opremljeni stavek v basu ni peti forte, temveč zamolklo s plemenitim poudarkom. — Da bi imela pesem kak

¹ Predaval na letošnjem občnem zboru P. Z. v Celju.

² Če je formalne izobrazbe kaj manj, jo bogato nadomešča izredno tenek glasbeni čut. (Op. ur.)

uspeh, se nisem nadejal; za to me tem bolj iznenada in veseli, da se poje v posvetnih koncertih ravno tako često kot v cerkvah. Najbolj pa me je iznenadilo, da najde tudi posvetna kritika v njej »pesem porojeno iz molitve potrebnega razdvojenega srca« in da je bila celo židom všeč. Kakor mi je poročal g. Hubad so na zmagovitem pohodu »Glasbene Matice« v Sarajevu prinesli židi najdragocenejša darila Matici, ko je bila odpeta »Zdrava Marija«, darila s hebrejskimi napisi, najlepša od vseh, kar jih je dobila Matica v največjih mestih Jugoslavije. Čudim se, da so tudi belgrajski kritiki, najboljši srbski glasbeniki, pesem priznali poleg modernih skladb, ki so bile seve huda konkurenca. A bodi si stvar dobra ali slaba, kar pač zmorem, sem poklonil svojemu ljubemu narodu v dar in srčno uteho. Pri tem pa nikakor ne pozabljam, da gre poglavitna zasluga našemu pesniku Ksaverju Mešku. Njemu čast in slava! — Dr. Anton Schwab.<

M. BAJUK:

Narodna pesem u sekiricah.

93. Dokler sem deklica bila. Za en glas in klavir.

Vse pesmi s slovenskim in češkim tekstom prirejene sporedno tudi za en glas s klavirjem. — Drugih sešitkov nisem mogel dobiti.

KIFERLE IVAN: Slov. nar. pesmi za citre in petje. I. zvezek. Samozaložba. Tiskali Blaznikovi nasl. V Ljubljani 1912. 2. izd. 1916, 3. izd. 1918.

Vsebina: Jaz pa pojdem na Gorenjsko. — Moj očka imajo konjca dva. — Ciganski otrok. — Lepo je pomlad. — Na planincih dobro biti. — Bežimo, tecimo (po napevu: Ni lepšega soldata). — So ptice skup zbrane. — Sneg za to leto slovo je že vzela. — Jaz pa pojdem na Gorenjsko (po napevu: Ti boš pa doma ostala). — Solnce za goro gre. — Gozdič je že zelen. — Barčica po morji plava. — Radecki ima sivó glavo. — Tam za turškim gričem. — Včas je veselo blo. — Ena ptička priletela. — Rožic ne bom trgala. — Na planincih solnčece sije. — Sijaj, sijaj solnčece.

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj II. zv. 1. izd. 1912, 2. izd. 1916, 3. izd. 1918.

Vsebina: Mati zakliče. — Pobič sem star šele 18 let. — Solnce čez hribček gre. — Bog je ustvaril zemljico. — Izidor ovčice pasel. — Slišala sem ptičko pet. — Kaj mara za dnarce. — Sem deklica mlada, vesela. — Oj ta vojaški boben. — Roža tam v vrtu zelenem cvete (po pesmi: Dekle na vrtu zelenem sedi). — So ptičke skup zbrane. — Ko pomlad cvetoča pride. — Kje so moje rožice? — (Ipavec). — Mati lepa, mlada mati. — Oj lepo je res na deželi. — Rasti, rasti rožmarin! — Slovenski smo fantje.

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj III. zv. 1. izd. 1912, 2. izd. 1917.

Vsebina: Venček na glavi se. — Ptičica je bivala v lučici zeleni. — Od očka in mamice zdaj vzamem slovo. — Moja urca bo prišla morbit še nočaj. — Sneg za to leto slovo je že vzela. — Ljuba si pomlad zelena. — Ko dan se zaznava. — Visoko vrh planin stojim. — Nocoj je pa prav lep večer. — Kdor ima srce. — Že od nekaj sem ljubila (po pesmi: Ljubca moja kaj si strila). — Zakaj bi ne bla veselga srca? — Glejte že solnce zahaja. — Jaz hišico v logu imam. — Kje so moje rožice (Orožen). — Na Nemškem na Laškem pa ajda zori. — Ptiček prav majhen je. — Lahko noč.

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj IV. zv. 1. izd. 1913, 2. izd. 1917.

Vsebina: Rad bi vedel, kako kmetje oves sejejo. — Kdo rojen prihodnjih. — Preljubo veselje, oj kje si doma? — Le enkrat bi videl. — Priroda je spala. — Mrzel veter tebe žene. — Mila, mila lunica. — Ko ptičica sem pevala. — Pridi Gorenje! — Prijatlji, zdaj vesel bodimo! — Po jezeru. — Bratci veseli vsi. — Otok bleški. — Vigred se porvne, vse se oživi.

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj V. zv. 1. izd. 1. 1916, 2. izd. 1. 1919, 3. izd. 1. 1919.

Vsebina: Škrjanček poje. — Kdo bi zmiraj tužen bil? — Popotnik pridem čez goro. — Od straže hrvaške. — Vesela pevka (po napevu: Je pa davi slanica pala). — Glej čez jezero. — Sem Ribničan Vrban. — Pojo, pojo zvonovi. — Tiha luna. — Lepših ljudi pa na svetu ni. — Sirota (po napevu: Kako ozke so stezice). — Kak ribcam dobro gre. — V gorenjsko oziram se skalnato stran. — Oj kam bova vandrala, vandrovček moj? —

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj. Zvezek VI. 1. izd. 1. 1917, 3. izd. 1. 1920.

Vsebina: En hribček bom kupil. — Dekle, zakaj s' tak žalostno! — Stara mati kara me.

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj. Zvezek VII. 1. izd. l. 1917, 3. izd. l. 1920.

Vseбина: Na Gorenjskem je fletno. — Regiment po cesti gre. — Takrat u starih časih. — Al' me boš kaj rada imela? — Ljubca moj si strila. — Preljuba, zdaj za. ava ostani. — Dol se sedi, kaj boš stal! — Ko sem k njej pršou. — Luna sije. — Bom šel na planine. — Megla v jezeru. — Cez tri gore. — Sem se oženil. — Oh žena me krega. — Glej, glej, kak mimo gre. — Rožmarin se je posušil. — Moj tantič je n. rrojsko vandrou. — Sem slovenská deklica. — Mi ptičica poje, da sam ne vem kje. — Zvedel sem nekaj novega. — Je pa davi slanca pala. — Soča voda. — Pojdem na Štajersko. — Delaj, delaj, dekle, pušljc. — Rože je na vrtu plela. — Oja, zmiraj vesel, vesel. — Naš maček je ljubco imu.

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj. VIII. zvezek. 1. izd. l. 1917, 2. izd. 1920.

Vseбина: Je pa davi slanca pala. — Slovenski smo fantje. — Fantje marširajo. — Ne bom se vozila na vsóče gore. — Ko b' sodov ne blo. — Fantje se zbirajo. — Po gorah je ivje. — Ko pridem jaz k tebi ponoč. — Se davno mrači. — Nocoj pa, oh, nocoj. — Na polju že rožce cvetejo. — Kaj pa se tantič v nevarnost podajaš. — Jaz si kupim sukno. — Ko ptičica na tuje gre. — Fantje na vas gredo. — Kaj boš za mano hodil. — Ločiva se zdrava ostani! — Vsi so prihajali. — Mila, mila lunica. —

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj. IX. zvezek. 1918.

Vseбина: Kolkor kaplie, tolko let. — Preljubi svet Urban. — Ko ptičica na tuje gre. —

KIFERLE IVAN: Kot zgoraj. X. zvezek. 1920.

Vseбина: Sinoči je pela. — Pa bo travca zelenela. — Na hribčku je ovčice pasla (po pesmi: Rdeči ogenj brez plamena).

MAROLT FRAN: Slov. vojaške nar. pesmi. Za moški zbor. Samozaložba. Kamnotisk. V Ljublj. 1915.

Vseбина: Al me boš kaj rada imela? — Barka zaplavala. — Danes je taisti dan. — Ena ptičica prletela. — Fantje marširajo. — Hudi glas iz Gradca gre. — Kaj si je izmislil naš cesar, naš car. — Kaj so to za eni fantje? — Ko ptičica na tuje gre. — Lavdon. — Leži leži ravno polje. — Ljuba si pomlad zelena. — Mal postojmo. — Mi smo se skupaj zbrali. — Nekoč v starih časih. — Nobene bukvice niso tok lepe. — Nocoj pa oh nocoj. — N'coj je en lep večer. — Oblaki rdeči so. — Oj ta soldaški boben. — Oj kako strašno. — Pobič sem star šele osemnajst let. — Pomlad se bliža. — Po polju že rožce cvetejo. — Po zimi pa rožice ne cveto. — Prisega na bandero. — Radecki. — Regiment po cesti gre. — Slovenski fantje. — Solnce mi rajža. — Spomladi vse se veseli. — Tam na zelenem travniku. — Tam za turškim gričem. — V nedeljo jutro vstala bom.

MESICEK JOS: Venček slov. pesmi za citre.

MIHELČIČ ALOJZIJ: I. venček nar. pesmi za meš. zbor. 2. natis l. 1907 v samozaložbi, tisk Blazn. nasl.

Vseбина: Ena ptičica prletela. — Pastirička kravce pase. — Urca sedem je odbila. — Vodica med gorami. — V Ljubljano pridem čez goro. — Od kod si, dekle, ti doma? — Bog je ustvaril zemljico.

MIHELČIČ ALOJZIJ: II. venček nar. pesmi. Založila Kat. bukvarna v Ljubljani 1908.

Vseбина: Dober večer, dragi gostje, voščim vam. — Izidor ovčice pasel. — Jager gre na jago. — Tam je vrtec ograjen. — Marija je rožce trgala. — Le dol se vsedi, kaj boš stal! —

MIHELČIČ ALOJZIJ: Venček nar. pesmi. III. zv. Samozaložba, natism. Učit. tiskarna v Ljubljani 1908. Za meš. zbor.

Vseбина: Hvaljen bodi Jezus Kristus! — En očka ima sinčke tri. — Vse tičice lepo pojo. — Spazila sem Janka. — Veronka pritekla. — Stoji, stoji ravno polje. — Lahko noč, dragi prijatelji!

MIHELČIČ ALOJZIJ: Venček nar. pesmi. IV. zvezek. Samozaložba. tisk kot III. 1909.

Vseбина: Prijatli, zdaj vesel' bodimo! — Prišli so štirje jagri. — Tam je vrtec ograjen. — Petelinček lepo poje. — Bela cesta vglajena. — Dvanajst ura je odbila. — Teci, teci, bistra voda! — Tam bistra voda teče. — Solnce je šlo za goro.

MIHELČIČ ALOJZIJ: Slov. nar. pesmi. Tiskala Zadr. tiskarna, založil sam. V Ljubljani 1911.

Vseбина: Vodica med gorami. — V Ljubljano pridem čez goro. — Prišle so nove novice. — Oj srečne so ribce! — Tam so šfirjé fanti. — Sinoči je pela. — Bog je pa Stvarnik moj. — Tri tičice, morje obletele. — Spazila sem Janka. — En pastirček kravce pasel. — Ljubi očka, ljuba mamca! — Stoji, stoji ravno polje. — Ostani sinko, Janko, tu! — O Ive, k nam na kres! — Preljubi ti, ženin! — Ena ptičica prletela. — Marija je po polju šla. — En očka ima sinčke tri.

NEZNANI: V pesmarici Družbe sv. Mohorja I. del, št. 7: Venček na glavi se bliska ti s kitice, in Lahko noč (po narod.) št. 38, obe za moški zbor; v II. delu št. 17 »Zadovoljni Kranjec« za moški zbor, št. 54 »Popotnik« za mešani zbor.¹

NEZNANI: En starček je živel za meš. zb., rokopis pri Gl. Matici v Ljublj.

NEDVED ANTON: Barčica po morji plava, za meš. zbor v Pesmarici Družbe sv. Mohorja I., št. 60.

NEDVED ANT.: Venec slovanskih pesmi za meš. zb. v rokopisu pri Glasbeni Matici v Ljubljani.

Vsebina: Od straže hrvaške — Stoji, stoji tam lipica. — (Noč na nebu. Rihar.) — Bratci veseli vsi. — (Mila lunica.) — Glej, glej, kak mimo gre.

NEDVED ANTON: Slavček. Zbirka šol. pesmi. Uglasbil v 3 stopnjah (zvezkih). — Natisnil Rud. Milic v Ljubljani. 2. natis 1886.

V 3. zvezku so te-le ponarodele pesmi: Pomladna (Stvarnica je spala, Koroški napev), št. 27. — Vse mine (Kje so moje rožice?) št. 29. — Pomlad (Sneg za to leto slovo je že vzel) št. 30. — Po jezeru, št. 34. Vse to za dva glasa.

PAHOR LAVOSLAV: Veseli bratci. Koračnica za moški zbor in klavir. Založil Kleinmayr.

Vsebina: Nikdar ne bom pozabil očeta svojega. — Bratci, veseli vsi. — Imam denarce, pijem vince. — Janez, Janez, kaj se kujaš? — Primi bratec, kupico! — Pa mi ga žingamo.

PAHOR LAVOSLAV: En starček je živel. Za en glas in klavir. V Novih Akordih I. I., št. 1.

PAHOR LAVOSLAV: Bom šel na planince. Za peterogl. meš. zbor. V Glasb. Zori I. II., št. 8.

PAHOR LAVOSLAV: Žalosten glas zvonov (Rihar). — Vse mine. — V nedeljo zjutraj vstala bom. Vse za meš. zbor. V Glasb. Zori I. II., št. 9.

PAHOR LAVOSLAV: Mojočka imajo konjča dva. Za meš. zbor in bariton. V Glasb. Zori I. II., št. 10.

PAHOR LAVOSLAV: Regiment pocesti gre. Za moš. zbor. — Nezvesta. Za meš. zbor. — Dolenjska zdravica. Za meš. zbor. V Glasb. Zori I. II., št. 11.

PAHOR LAVOSLAV: Dve novoletni kolednici. Za moški zbor. V Glasb. Zori I. II., št. 12.

PAPLER: Reibniška. (Poslušajte najpoprej.) Za moški zbor. V rokopisu pri Glasb. Matici v Ljubljani.

PAVČIČ JOSIP: Našim malčkom. Za klavir in petje. Založil Kleinmayr in Bamberg v Ljubljani 1920. Tiskal Waldheim-Eberl.

Vsebina: Kdor ima sree. — Slišala sem ptiček pet. — Ptiček prav majhen je. — Zimi v slovo (Po pesmi: Snoč sem slišou čudno pošto). — Sneg za to leto slovo je že vzel. — Stoji učilna zidana. — Rožic ne bom trgala. — Drevo v cvetu (Kdo rojen prihodnjih). — Nesrečna zima mrazi me. — Stvarnica je spala. — Po jezeru. — Otok bleški. — Ko dan se zaznava. — Kje so moje rožice? (Orožen). — Le enkrat bi videl.

PAVČIČ JOSIP: Slovo. Za meš. zbor v 43. zvezku zborovskih partitur Glasb. Matice v Ljubljani.

PETRITZ J.: Zbirka slov. nar. pesmij. I. zvezek. Za citre in petje. Založil J. Giontini v Ljubljani, tiskal Eberl na Dunaju. 1899.

Vsebina: Po jezeru. — Venček na glavi se. — Kadar bliža se vesela rajska ljubljena pomlad. — Pobič sem star šele osemnajst let.

PETRITZ J.: Zbirka slov. nar. pesmi II. zvezek. Vse kot I. zvezek.

Vsebina: Eno rožco ljubim. — Kaj maram za dnarje, gradove zemlje. — Gozdič je že zelen. — Kje so moje rožice (Orožen). — Tiha luna (Jenko). — Solnce čez hribček gre. — Ko se zlati zor dviga izza gor (štajerska). — Pridi Gorenjci!

PETRITZ J.: Zbirka slov. nar. pesmi III. zvezek. Vse kot I. zvezek.

Vsebina: En hribček bom kupil. — Škrjanček poje. — Mila, mila lunica. — Ljubca moja, kaj si strila? — Otok bleški. — Kolkor kapljic, tolko let. — Oj ta vojaški boben. — Bratci veseli vsi. — Preljubo veselje, oj kje si doma?

¹ Prav dobro se spominjam, da sem kot dijak pel pesmi z listov s Foersterjevo pisavo. Tudi po obliki bi sklepal, da je ta harmonizacija njegove roke.

»Izpremba« je v I. delu harmonizirana po P. H. Sattnerju zašla med narodne, pesem je ponarodela. Zložil jo je g. Ipavec, kot sam sporoča v Gl. Zori II. I. 5. št. Izšla je prvič že l. 1859. v »Pesmarici za kratek čas. Ponatis je v Glasbeni Zori ravnatom.

PIRNAT STANKO: Slovenske narodne pesmi. Za koncert priredil za meš. zbor —; založil Schwentner, tiskal Eberl na Dunaju. Ljubljana 1898.

Vsebina: Obljubil ti z mano si venčke plesti. — Delaj, delaj, dekle, pošelj! (Za moš., žen. in meš. zbor.) — Bom šel na planince. — Na Gorenjskem je fletno. — Po noč budim, ne morem spati. — Kak lušno je po let! — Bog je ustvaril zemljico. — Kadar ooš na rajžo šel. — Zvedel sem nekaj novega. — Slišala sem ptičko pet'. — Glej, glej, kak mimo gre! — Jaz pa pojdem na Gorenjsko.

PRELOVEC ZORKO: Idrijske narodne pesmi. Za meš. in moški zbor. 1907. Založilo Delavsko bralno društvo v Idriji, tiskala Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Vsebina: Odbije tri po polnoči. — Ko ptičica na tuje gre (moški zbor). — Snoč sem slišal govoriti. — Lepa ptica kukavica. — Ko ptičica sem pevala. — Bom šuštarja vzela (moški zbor). — Oh, jaz pa eno dekle imam. — Dekle pred kasarno pride (moški zbor). — Napihnica (Le pij, bratec, vince!). — Šel bom tovarša iskat. — Petelinček lepo poje. — Dekle pere srajčki dve. — Fantje, zgodaj vstajajte! — Bom šuštarja vzela (meš. zbor). — Po gozdu lovec s puško hodi. — Oj predragi podgorski fantje! — Ko ptičica na tuje gre (meš. zbor). — Ptički po zraku letajo. — Oglarska (Kar je fantičev vmes). — Šuštar nočem biti.

PRELOVEC ZORKO: Oj, Doberdob. Za moški zbor, Pevce II. 1., 1. št.

PREMRL STANKO: Bratje! Slovenci smo. Mala jugoslovanska koračnica. Po nar. napevu za klavir, harmonij in dvoglasno petje. Založ. Jugosl. buk., natisnila Jugosl. tiskarna v Ljubljani 1919.

PREMRL STANKO: Kdo rojen prihodnjih. Za meš. zbor. Ljubljana 1919. Natisnila Jugosl. tiskarna.

PREMRL STANKO: Zagorska (Notranjska). Za klavir in 2 glasa. — Fantje skup se zbirajo. Meš. zb. — Pojez eru. Meš. zb. Vse v Pevcu, I. letn.

PREMRL STANKO: Pesem o vojski. (Homec.) — Lušno je res na svet. (Homec.) — Sam Bog že ve. (Homec.) — Marija in brodar. (Homec.) Vse za meš. zbor v Pevcu, II. letn.

V. R. RUŽIČ: Edition Kugli v Zagrebu (Biserji). Tiskal Eberl. Zvezek 107. En starček je živel. — Zvezek 108. Kje so moje rožice. (Ipav.) — Zvezek 109. Ljubca moja, kaj si strila? — Zvezek 110. Mila luna. (Vilhar.) — Zvezek 111. Po jezeru. (Vilhar.) — Zvezek 112. Ptička vesela nad hišo žgoli. — Zvezek 114. Bom šel na planince. — Zvezek 115. Prišla bo pomlad. — Zvezek 116. Tebe najrajši imam. — Vse za klavir in 1 glas.

SACHS ALOJZIJ: Venec slov. nar. pesmi. Za moški zbor in samospeve. Rokopis pri Slov. glasb. društvu »Ljubljani« v Ljubljani.

Vsebina: Stoji, stoji tam lipica. — Sem slovenska deklica. — Al' me boš kaj rada imela? — Janez, Janez, kaj se kujaš. — Bom šel na planince. — Ko pozno po noči priklatim se dam. — Prijatli, zdaj vesel bodimo! — Glej, glej, kak mimo gre! — Venček na glavi se. — Ne grem domov. — Leži, leži ravno polje. — Slišala sem tičko pet. — Je pa davi slanca padlá. — Prvo leto ko sem služil. — Pa smo fantje vasval. — Že dan se mrači. — Ko ptičica sem pevala. — Bom hribček si kupil. — Pijmo ga, pijmo. — Ko b' sodov ne blo. — Majolka bod pozdravljena! — Ni goršega soldata. — Nobene bukelece niso tak lepe. — Oj ti, ljubca, kdo bo tebe troštav? — Oj ti prmej kukuš! — Prva krogla je prletela. — Lorenc je prvandrou. — Stara pa šnofelco ima. — Kaj maram k sem sam — Jaz pa pojdem na Gorenjsko. — Tam za turškim gričem. — Na Laškem puške pokajo. — Kdor ima srce. — Mrzel veter tebe žene. — Že dolgo nismo pili ga.

SACHS ALOJZIJ: II. venec slov. nar. pesmi za moški zbor in soli. 1909. Zal. Pevsko društvo »Ljubljani« Zvonč, natisn. Učit. tiskarna.

Vsebina: V Kranju kranjsko žito rase. — Zelje je roštala. — Ljubca povej, povej. — Al me boš kaj rada imela? — Glej, glej, kak mimo gre! — Mrzel veter tebe žene. — Snoč je bil lep večer. — Čuk se je oženil. — Ljubca moja, kaj si strila? — Venček na glavi se. — Sladko je vince iz trške gorice. — Rože je na vrtu plela. — Nekdaj u starih časih. — Tamkaj v štajerski deželi. — Stara pa šnofelce ima.

SATTNER HUGOLIN: Kdo bi z mirom tožen bil? Za meš. zbor. V pesmarici družbe sv. Mohorja, zv. I., št. 58.

SATTNER HUGOLIN: Perice. Mati zakliče. Ponarodela. Za moš. zbor. V pesmarici družbe sv. Mohorja, zvezek II., št. 63.

SATTNER HUGOLIN: Kdaj moramo piti? Za meš. zbor. V pesmarici Dr. sv. Mohorja, zvezek II., št. 70.

SCHWAB ANTON, dr.: Oj dekle, zakaj s' tak žalostno? Za moški zbor. V Novih Akordih I. V., šte. 4.

SCHWAB ANTON, dr.: Snoč sem na vasi bil. Za moški zbor. V Novih Akordih I. III., št. 6.

VESTNIK PEVSKE ZVEZE

Občni zbor Pevske zveze se je vršil letos dne 23. julija v Celju natančno po naznanjenem sporedu. Po dohodu zborov z jutranjimi vlaki je bila vaja za skupni nastop vseh zborov. Cerkvneni govor je imel lazarist Pohar in je jako zajemljivo odkrival zveze, ki jih je imela glasba in posebej še petje z vero in jih še danes ima z verskim življenjem, poudarjal pomen lepe pesmi za versko čuvstvanje.

Mašo je opravil zvezin predsednik dr. Kimovec, pela pa je vsled omejenega prostora na koro »Ljubljana« in sicer pesmi, kakor so naznanjene v 3.—6. štef. »Pevca«. Le da je za darovanje pela dr. Schwabovo »Zdravo Marijo«, Premrlovo: »Za gore že solnce hiti« je pa prihranila za popoldne za pete litanije.

Po službi božji se je začel občni zbor. Najprej je predaval častni član P. Z. P. Hugolin Sattner o moderni glasbi in obzirno, pa vendar čisto pristočno razpravjal o brezbriznosti nadmoderne, pretirano moderne glasbe.

Po predavanju poda predsednik P. Z. poročilo, ki je pokazalo, da si P. Z. pridobiva vedno trdnejša tla; njeno delovanje se razvija vedno bolj in bolj na široko, prijateljev si pridobiva povsod. Glasilo se tiska v 1500 izvodih, lansko prilogo smo kot »Pevčevo pesmarico« ponatisnili v 2000 izvodih. Sotrudnikov ima »Pevce« do danes krog 40, približno polovica je skladateljev, ostali so pisatelji ozir. poročevalci. Velika napaka pri »Pevcu« je ta, da nima sredstev, da bi prinašal vsaj še enkrat toliko tiska in priloge. Potem bi se polovica priloge porabila za skladbe, ki ni da bi moral urednik na to gledati, da jih zmore večina naših zborov, ampak bi tehnične težkoče ne tvorile nikake ovire za sprejem. List bi se tako mnogo dvignil. Izzvenelo je poročilo v želji, da bo Pevska zveza šele tedaj zadovoljna s seboj in svojim delom, ko bo včlanjen v njej vsak slovenski zbor, ki je svoje delovanje usmeril po načelih »Slovenske krščanske socialne zveze«, ko ne bo v njej zborov sto pet ali sto petnašt, ampak petsto petinpetdeset.

Iz tajnikovega poročila smo posneli, da je P. Z. tudi na znotraj živahno delovala. Tajnik sam, ki je hkrati vodil tudi upravo in razpošiljanje »Pevca«, je pač nosil težo in vročino delavnega dneva v P. Z. Zato mu je občni zbor na predlog revizorja Medveda tudi izrekel absolutorij s posebno pohvalo.

Blagajniško poročilo je pokazalo, da P. Z. sicer nima zakladov, da ho pa, če ne pride kaka nesreča, mogla do konca leta skromno izhajati. Tudi za list je poskrbljeno, ker nam je vlada naklonila podporo.

Pevovodja P. Z. in načelnik artističnega odseka je poročal o umetniškem delovanju P. Z. ki je bila s pevovodji v tesnem stiku in je po art. ods. dajala smernice za izdajanje »Pevčeve« priloge, društvom šla na roko tudi z izposojanjem not itd. in skušala zborom z besedo in dejanjem pomagati do napredka.

Volitev se za bodoče leto določila sledeči odbor:

Predsednik: dr. Kimovec; — podpredsednik: dr. Logar; — tajnik: Podgoršek; — tajnikov namestnik: Rančigaj; — blagajnik: Pestotnik; blagajnikov namestnik: Jeločnik; — knjižničar: Pajk; — pevovodja: Bajuk; — pevovodjev namestnik: Zdešar; — ostali odborniki: Lavrič, Tome, Torkar, P. F. Zajc.

Popoldne se je vršil pevski koncert v koncertni dvorani hotela Uniona pod vodstvom zveznega pevovodja prof. M. Bajuka. Dvorana je bila polna. Spored je bil sledeči:

1. F. Ferjančič: »Praporc«. Mešani zbor iz Rimskih Toplic. (Pevovodja K. Ulaga.)
2. a) * * * »Vesela pesem«. b) Rihar: »Savica«. Moški zbor iz Dobrne. (Pevovodja Fr. Hrastelj.) 3. a) Fr. Ferjančič: »Planinarica«. b) A. Lajovic: »Kiša«. Mešani zbor iz Celja. (Pevovodja A. Mihelčič.) 4. a) Ostere Sl.: »Doma«. b) Dr. Schwab: »Še enac«. Mešani zbor iz Teharij. (Pevovodja Dav. Medved.) 5. a) Volarič: »Zvečer«. b) Knitll: »Žezulinka«. Moški zbor iz Trbovelj. (Pevovodja Ličan.) 6. a) A. Grum: »IV. venček«. b) Petrič: »Mi vstajamo«. Mešani zbor iz Vojmika. (Pevovodja Šopar Ivan.) 7. a) E. Adamič: »Molitev«. b) I. Sicherl: »Slavček«. Moški zbor »Sloga« iz Radovljice. (Pevovodja Fabjan.) 8. a) St. Mokranjac: »X. rukovet pesmi z Ohrida«. b) A. Lajovic: »Pastirčki«. Mešani zbor »Ljubljana«. (Pev. prof. M. Bajuk.) Združeni zbori so peli: 9. a) dr. Kimovec: »Geslo pevske zveze«. Mešani zbor. b) I. Aljaž: »Peričnik«. Moški zbor. c) V. Vodopivec: »Ptice«. Zenski zbor. č) P. H. Sattner: »Nazaj v planinski raj«. Mešani zbor. d) St. Premrl: »Po jezeru« (narodna). Mešani zbor. (Pevov. M. Bajuk.)

Petje vseh zborov je bilo zoper vse pričakovanje dobro, to so priznavali vsi navzoči strokovnjaki soglasno. Že prvi zbor — iz Rimskih Toplic — nas je z lepim predavanjem kar ogrel, prav tako je mali moški zbor iz Dobrne pokazal veliko točnosti, dokaj gibki mešani zbor iz Celja se bo lahko lotil težjih nalog, meš. zbora s Teharij in

iz Vojnika sta mnogoštevilna, in marsikako mesto je zelo polno donelo; vojniški ima zveneč bariton. Najbolj zajemljiva sta bila moška zbor iz Trbovelj in Radovljice; prvič se je odlikoval po svojem čudovito prožnim, žvrgolečim prvim tenorjem, ki si je na mah osvojil vsa srca in v posebni meri pripomogel zboru do krasnega uspeha; radovljiški pa po svoji veliki zaokroženosti umerjenosti, topli zvočnosti in tehniški dovršenosti, ki je, izvzemši mešani zbor »Ljubljanec«, noben drug zbor ni pokazal v toliki meri. — Skupno petje morda ni kazalo sicer podrobnih lepot in jih ni moglo, učinkovalo pa je mogočno in pokazalo, da se delovanje zveznih zborov vrši po enotnih načelih.

Po koncertu se je med pevovodji vršil prijateljski obširen in stvaren razgovor o dobrih pa nič manj ali še bolj obširen in stvaren razgovor o senčnih straneh zborov. Glavno poročilo je podal P. H. Sattner; svoje mnenje je sploh vsakdo lahko povedal brez strahu pred zamero. Kot glavne vrline je P. H. Sattner poudarjal veliko vztrajnost in trud, združen s pogumom, hkrati v splošnem dokaj lepo deklamacijo, v marsičem temperamentno predavanje s primernimi kontrasti. Tehnična stran dirigiranja je bila vobče dobra, semertje pa tudi malo neokretna, prav vsi zborovodje še nimajo pevcev privajenih da bi na pevovodja vsaj toliko pazili kot na note. (Na to je treba pevce sto in tisočkrat opozorjati, preden se navadijo; enkrat jim reči — je prav toliko kot nobenkrat, pa vendar brez te navade pevovodja nikoli ni varen, da mu ob najmanj primerni priliki ne bo kak srborit kozliček ušel naprej, ali da kak svoieglaivec ne bo pomahljal za vsem zborom z repkom.) In ker vemo, da se pevovodju čuvstvo v polni meri kaj rado razvname šele pri javnem nastopu, pri nepazljivih pevcih ne more nič več opraviti; če so pa vajeni paziti na vsak gib njegove roke, na vsak utrip mišic na njegovem obrazu, na vsak žarek, ki se mu zabliška iz očesa, o — potem tudi na odru, na koru igraje prelje v nje svoja čuvstva in če se mu zazdi — hipoma ves priučen način predavanja celo izpremeni: narašča kjer je prej pojeval, pada, kjer je prej raste, samo z rahlim dihom izrazi, za kar je prej rabil obilo moči, obstane, kjer je prej bitel itd. itd.). nekateri zbori so si tudi zbrali manj primerne pesmi. V bodoče naj bi jih res o pravem času naznaniti. Pevski zvezi, da jim, ako treba, kaj boljšega nasvetuje. Poudarjala se je tudi potreba lepe, jasne izgovarjave čiste vokalizacije, točne vezave in zlasti paznje na izrazit, dobro in gladko izvršen, dobro priravljen poudarek brez sunkov in tdot.

Po razgovoru so se tudi pevovodje pridružili pevcem, ki so se v bratski vzajemnosti na sosednjem vrtu veselili svojih lepih uspehov v soglasni misli: Lepo je bilo! Prelepi uspeh je bil vreden truda in dela.

Za prihodnjo zvezno prireditev se je določil Maribor.

Okrožne prireditve so se letos vršile: za ljubljansko okrožje 16. julija pri Devici Mariji v Polju; za škofjeloško okrožje 15. oktobra v Škofji Loki; za radovljiško okrožje 16. julija v Radovljici; za ptujsko okrožje 17. septembra v Ptuju.

Spored koncerta pri ljubljanskem okrožju: 1. a) J. Klemenčič: »Kadar vince duše vname«. b) Fr. Ferjančič: »Solnce čez hribe grec. Mešani zbor iz Ibana. (Pevovodja I. Kokali.) 2. a) J. Aljaž: »Slovenska zemlja«. b) Ign. Hladnik: »Bleškemu jezeru«. Mešani zbor »Skrjanček« iz Šmartra ob Savi. (Pevovodja Anton Bolta.) 3. a) J. Laharnar: (Prezgodnji cvetlice. b) J. Aljaž: »Ne tožim«. Mešani zbor od sv. Helene (Dolsko). (Pevovodja župnik J. Rihtaršič.) 4. a) P. H. Sattner: »Nazaj v planinski raj«. b) Dr. Kimovec: »Teče vodica«. Mešani zbor od D. M. v Polju. (Pevovodja učitelj V. Rupert.) 5. a) Iv. Oevirk: »Le neva«. b) V. Krek: »Pogovor z domom«. Mešani zbor Dol-Št. Jakob. (Pevovodja Fr. Breskvar.) 6. a) E. Adamič: »Večer«. b) F. Juvanec: »Na poroč. Mešani zbor z Viča. (Pevovodja o. F. Zajc.) 7. a) O. Dev: »Njega nič (narodna). b) M. Lašovic: »Pstirčica«. Mešani zbor iz Ljubljane. (Pevovodja prof. M. Bajuk.) Združeni zbori so peli: 8. a) Dr. Kimovec: »Geslo nevske zveze«. Mešani zbor. b) J. Aljaž: »Peričnik«. Moški zbor. c) V. Vodopivec: »Ptici«. Ženski zbor. č) P. H. Sattner: »Nazaj v planinski raj«. Mešani zbor. d) St. Premrl: »Po jezeru« (narodna). Mešani zbor. (Pevovodja prof. M. Bajuk.)

Spored pri škofjeloškem okrožju: 1. a) Laharnar: »Mladosti nič. b) Oevirk: »Rože je na vrtu plela«. Mešani zbor iz Sore. (Pevovodja Fr. Mihelič.) 2. a) Hajdrih: »Sirota«. b) Foers'er: »Rdeči sarafan«. Mešani in moški zbor iz Škofje Loke. (Pevovodja P. Blaznik.) 3. a) Dr. G. Ipavec: »Milada«. b) O. Dev: »Barčica«. (Mešani zbor iz Selc. (Pevovodja Iv. Poljanec.) 4. a) St. Premrl: »Pesem žerjavov«. b) Dr. Fr. Kimovec: »Zvonovi pritrkavajo«. c) P. H. Sattner: »Šašek kodrolasek«. č) O. Dev: »Njega nič. Mešani zbori. d) Pokorny: »Teče voda se skaly«. Moški zbor. e) Hatze: »Oj Lazare! Mešani zbor. Poje »Ljubljana« iz Ljubljane. (Pevovodja prof. M. Bajuk.) Skupne pesmi kot zgoraj.

Ljubljansko pevsko okrožje si je izvolilo dne 16. julija 1922 ta-le okrožni odbor: predsednik p. F. Zajc (Vič), podpredsednik Oblak (Vič), blagajnik org. Breskvar (St. Jakob), pevovodja prof. Bajuk (Ljubljana), referent župnik Rihtaršič (Dolsko-Sv. Helena). Predsednik opravlja tudi tajniške posle. Prihodnja prireditve bo na Viču.

Celjsko pevsko okrožje ima od 5. septembra 1922 ta-le odbor: predsednik Lassbacher (Celje), tajnik Jerič (Celje), blagajnik Prost (Št. Jur ob j. ž.), pevovodja Al. Mihelčič (Celje), referent Jerič (tajnik). Prihodnje leto bo okrožna prireditev v Trbovljah.

Škofjeloško pevsko okrožje je volilo dne 15. oktobra ta-le odbor: predsednik Poljanec (Selce), podpredsednik Babič (Škofja Loka), blagajnik Mihelčič (Sora), pevovodja Tramte (Zabnica), referent predsednik Poljanec, ki opravlja tudi vse tajniške posle. Prihodnja prireditev bo na Trati, če požive pevski zbor.

PTUJSKO PEVSKO OKROŽJE je imelo svojo prireditev dne 17. sept. t. l. v društvenem domu v Ptuj. Nastopili so zbori: Sv. Barbara v Halozah, pevov. Ferdo Kristl, Sv. Anton v Slov. goricah, pevov. Rado Mohorič, Vurberg, pevov. Tone Fanedl, Ptuj, min. župn. pevov. Fr. Luževič in Sv. Urban pri Ptuj, pevov. Ljudev. Pečnik. Razen ptujskega so vsi zbori nastopili posamezno. Skupno so peli pod vodstvom g. Pečnika: Geslo P. Z., Vodopivec: Ptici in Zabja svatba, Sattner: Nazaj v planinski raj in Aljaž: Ujetega ptiča tožba. Prireditev je bila pičlo obiskana, pa je dobro uspela.

NOVE SKLADBE

JANKO LEBAN: Domači glasi. Cerkvene pesmi za mešani zbor. Uglasbil, ozir. harmoniziral — —. Jugoslovanska knjigarna in Ljubljani 1922. Po vsebini: 1 mašna, 6 Marijinih, 1 na čast sv. Duhu, 1 spokorna, 1 obhajilna, 1 na čast sv. Alojziju, 2 odpeva za Javret. litanije. Dve Mar. in obh. so skladbe † Avg. Lebana, sv. Alojzij je † Ant. Hribarja — Skladbe so kar moči preproste pa dokaj prijazne, da jih bo tudi najslabotnejši zbor lahko pel in najmanj izvežban organist lahko orglal. Zato jih bodo zlasti podeželski zbori z uspehom rabili. Cena: part. 12 Din; glasovi à 4 Din.

ANTON GRUM: Priložnostne pesmi za izvincerkvene in društvene slavnosti (13 meš. in 3 moški zbori). Sestavil — —. Jugoslovanska knjigarna in Ljubljani, 1922. O društveni zastavi, domu, zvonovih, godovih, novomašniku, novem župniku, škofovem obisku, sv. Miklavžu, poroki, mrtvaškem odru pojo te pesmi, pridejana je tudi zahvalna in nagrobna. 8 skladb je Grumovih, 3 so Riharjeve, 2 Belarjevi, 2 Skerbinčevi, 1 Jelenova. Pesmi so s starejšimi vred zložene v običajnem lahkem slogu. Posebnih umetniških namenov ne kažejo, ampak hočejo zborom podati za različne potrebe primerne snovi, saj so v resnici pogosto v zadregi. Kakim neokretnostim v stavku bi se bilo bolje izogniti. Zbori po deželi jih bodo brez dvoma močno rabili. Cena 15 Din.

KARLO ADAMIČ: Gospod je res vstal, Aleluja! 12 velikopčernih pesmi za mešani zbor in orgle, uglasil — —, stolni kapelnik v Senju. Jugoslovanska knjigarna in Ljubljani, 1922. Pesmi so pisane, kakor jih večina naših zborov želi: brez vsakršnih težkoč; poleg tega ni niti v melodiki niti v harmoniki kake novosti, tako da se bodo pesmi že ob prvem poizkusu pevcem zdele kar domače in poslušavcem bo marsikako mesto prijetno zvenelo. Vzporedne kvinte v št. 9. in 11. niso dobre, tudi sicer je še par manj spretno urejenih taktov. Cena partituri 12 Din, glasovom pa 4 Din.

RAZNE VESTI

FOERSTERJEVO OPERO »GORENJSKEGA SLAVČKA« bo gledališka uprava zopet oživila. Če pojde po sreči, jo bodo izvajali že začetkom decembra t. l. Glasbeni del pripravlja prof. Jeraj, sceničnega pa režiser Šest. — Ob istem času bodo v stolnici peli Foersterjevo mašo »Missa solemnis« z orkestrom (sv. Miklavža nedeljo).

BETTO, izborni slovenski basist, ki je doslej pel na slavnj dunajski državni (do prevrata dvorni) operi, se je vrnil v domovino in poje zdaj v naši ljubljanski operi — edini res prvovrstni pevec. Hkrati tudi izvrstno igra, tako da ima gledavec in poslušavec enak užitek.

ZVONOVE so na ljubljanskem velesejmu razstavile »Združene tovarne in livarne v Ljubljani« in »Kranjska industrijska družba« z Jesenic. Ljubljanska livarna bronaste, jeseniška jeklene Vsaka štiri. Bronasti — Es-durov — kvartseksni akord: b, es, g, b, so bili — razen malega b — namenjeni za Metliko: A-durov trizvok s pridejano seksto: a, cis, e, fis. za Moravče. Razloček v glasu se seveda takoj opazi; vendar pa se mora priznati, da so jekleni zvonovi iz novejšega časa veliko boljši kot so bili prvi, toliko kolikor se zavpiti more, tako da so tega denarja, ki se zanje da, v primeri z bronastimi gotovo vredni. Seveda pa je vzorno še vedno bronasto zvonjenje. Metliški kvartseksni akord je bil jako čisto ubran, posebno lep in veličasten je bil veliki zvon b, čigar polni glas je kot orel plaval nad sejmiščem. Med jeseniškimi je vzbujal zajemanje ogromni a, ki je imel v premeru 2 m.

KOT NOV DIRIGENT V NAŠI OPERI se je predstavil Matačić. Upravičeno — se zdi — domnevamo, da je to izvršina pridobitev za našo opero; očitno ima dobro glasbeno izobrazbo, za nameček pa še tenek glasbeni čut in kar je za opernega dirigenta zlasti dobro: temperament, ogenj.

Med novimi pevci naj omenimo tudi še Šimenca, ki ima izrazit junaški tenor in dobro poje in igra; vendar pa se njegova vokalizacija giblje tesno ob tistem robu, kjer začenja pod nogami izpodrsati.

ODVZETE ZVONOVE NA GORIŠKEM nadomešča italijanska vlada in jih daje cerkvam zastoj. Zadnje čase je dobila zvonove tudi Sv. Gora.

NAJVEČ KUPČIJE na ljubljanskem velesejmu so napravili prodajalci glasbil; žal, da je bilo med temi menda največ — hreščečih harmonik.

>CECILIJA< — hrvatski cerkvenoglasbeni list, ki pa prinaša spise iz najrazličnejših glasbenih strok, prinaša že dlje časa zajemljive poučne članke iz splošne in domače jugoslovanske glasbene zgodovine, nekažno glasbeno zgodovino in hkrati estetiko v malem. Piše jih naš sotrudnik P. H. Sattner.

IZ GORIŠKE. Dne 24. septembra 1922 se je vršila v Rihembergu tekma pevskih društev, žal da v premajhnem obsegu. Udeležilo se je tekme šest pevskih zborov, pevcev je bilo okoli 200. Prvenstvo so veščaki prisodili pevskemu zboru iz Barkovelj pri Trstu. Kot govornika sta nastopila Kogoj in Sever.

Letos smo dobili v Gorici kar dve glasbeni šoli. Prvo vodita g. Komel Emil (klavir, teorijo in zborovo petje) in Rus Viadislav Ševčenko (violina). Drugo glasbeno pa vodita g. Marij Kogoj in g. Srečko Kumar. Predmeti pouka bodo: klavir, solopetje, harmonija, kontrapunkt in kompozicija. Poučevala se bo tudi zgodovina slovenske glasbe.

Najlepše cerkveno petje v Gorici se sliši v cerkvi sv. Ignacija na Travniku, kjer poje Doktoričev mešani zbor. Proizvajajo se večinoma dela modernih skladateljev.

Dne 2. oktobra 1922 se je na najslavesnejši način, v spremstvu neizmerne množice ljudstva prenesla milostna podoba Matere božje iz goriške stolnice na Sveto Goro. Na sredi hriba »Na Prevalu« so čudodelno podobo pozdravili okoličanski pevski zbori, nad sto pevcev in pevk pod skladateljevim vodstvom z nalašč za to zloženo pesmijo, ki jo je spesnila M. Elizabeta in uglasbil Vinko Vodopivec. Skladba je naredila mogoten vtis.

IZ PRIMORSKE. Glasbena Matica v Trstu je ustanovila orglarsko šolo. Pouk se začne prve dni novembra v tekočem letu.

ZAGORJE OB SAVI. — Pevska odseka S. K. I. D. iz Zagorja in Trbovelj sta priredila dva pevska koncerta, in sicer v Trbovljah dne 5. junija in v Zagorju dne 6. julija 1922. Oba koncerta sta se vršila ob prav obilni udeležbi kljub raznim drugim prireditvam, ki so se vršile na ta dneva. Občinstvo je pazno sledilo vsem točkam in je bilo prav zadovoljno, v kar je dokaz, da smo morali pesmi ponoviti. Spored koncerta v Zagorju-Trbovlje moški zbor: a) Na dan (Aljaž), slovaška narodna (Pasol Janko), Planinska roža (Ipavec); b) Utopljenka (Križkovski); c) Zvečer (Volarič), Žezulinka (Knitl), Novinci (Volarič). — Zagorje meš. zb.: a) Geslo P. Z. (dr. Kimovec), Večer (E. Adamič), Djevojka (harm. Bajuk); b) Dekliška (harm. dr. Kimovec), Ptici (Vodopivec, žen. zb.), Rasti rožmarin (5. gl. žen. zb. Ferjančič); c) Zdrava Marija (dr. Schwab), Triglav (Flešman), Marko skače (harm. dr. Kimovec). Program v Trbovljah je bil razen šestih pesmi isti. — Tu se zahvaljujem vsem pevcem in pevkam, ker so se še precej povoljno udeleževali pevskih vaj ter jih pozivljam, da se posebno v zimskem času še bolj pridno udeležujejo, ker bo več prostega časa. Predvsem se moram zahvaliti gosp. pevovodju Ličarju iz Trbovelj, da kljub visoki starosti dela z vso nemo za procvit slovenske pesmi ter se ni ustrašil dolge poti čez hribe v Zagorje. Lahko je ponosen na svoj zbor, ker je v tako kratkem času dosegel s svojimi pevci to, da se smejo šteti med najboljši moški zbor na deželi.

Alojzij Rozman, pevovodja.

ZA DOBRO VOLJO

RAZLOČEK MED TENORI IN BASI. Dva mlada pevovodja sta se med seboj pričkala o izredno težkem vprašanju: ali so bolj zabiti tenorji ali so bolj zabiti basi. Star pevovodja se jima je pridružil, posegel v prepir ter se moški odrezal: »Tenorji so res zabiti — basi pa ravno tako, samo za oktavo nižje.«

VESEL SKLADATELJ. Slavni nemški skladatelj Jožef Haydn je zložil tudi večjiko latinskih maš, ki so pa izvečine zelo, zelo vesele, kar malo preveč pogosto. Pa so ga vprašali, zakaj tako vesele maše zлага. Odgovoril je: »Če na ljubega Boga mislim, postanem tako vesel, da mi kar srce v prsih poskakuje.«